

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conversio Peccatoris, Seu Modus quo Peccator communiter resurgit ad justitiam.

Lefelon, Antoine

Bruxellis, 1675

Caput VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9433

menti & dolenti, & deprecanti, & detestanti facinora sua : atque ut pronum est humane infirmitati magni Dei favoribus excidere , sic restitui est operosum.

C A P U T VIII.

*Vtrum aequè facile quis sit dispositus , ut absolva-
tur , sive tantum habeat peccata venialia , sive
etiam multa mortalia , præsertim con-
suetudine inveterata ?*

Inutilis forsan cuiquam hujus quæ-
stionis judicabitur propositio : hebes
quippe est aut rudis , cui non ejus sit
manifesta veritas. Tamen Appendici, ut
in aliis plerisque quæstionibus , ita & hîc
mos gerendus fuit. Cum enim peccato-
ri , non ut ei luberet , sed instanter per-
severanterque petenti , quærenti & pul-
santi pœnitentiæ gratiam Manuductio
dixisset esse promissam , atque id paupe-
ris viduæ , atque importuni amici para-
bolis confirmasset : *Contra*, ait Appendix
num. 255. *verum est quod Christus ibidem
hortetur ad instantiam orationis : sed nihil ad
rem : aliàs sequeretur , idem faciendum illis ,
qui cum solis peccatis venialibus vadunt ad con-
fessionem : nam gratia contritionis aequè ipsis est
super-*

Supernaturalis, & à Deo obtinenda ac maximo peccatori.

Verùm illegitimus est à venialibus ad mortalia processus; aut si quis legitimus sit, assertam à Manuductione doctrinam non evertit, sed confirmat. Illegitimus est, quia mortalium pœnitentia lapsi peccatori & ad agendum est operosior, & ad impetrandum difficilior. Etenim graviora delicta, ut majores offensæ sunt, ita quoque amplius deflenda sunt, & majori animi detestatione abjicienda, quæ dicit August. *Nisi per vehementissimam molestiam humiliationis cordis, & contritionis spiritus, & tribulationis pœnitentiæ non relaxari.*

Qui verò, ait Hieronymus, levi peccatorum sorde maculatus est, levioribus purgatur monitis.

Deindè dum à mortalibus surgitur, necesse est omnium & singulorum voluntatem deponere, adeò ut verè pœnitens non sit, qui vel uni è gravioribus delictis manet addictus. *Non potest esse verè pœnitens, ait S. Thomas, qui de uno peccato pœnitet, & non de alio. Si enim displiceret ei illud peccatum quia est contra Deum super omnia dilectum (quod requiritur ad rationem veræ pœnitentiæ) sequeretur quod de omnibus peccatis pœniteret.*

Serm. 34. de div. cap.

12.

In cap. 2. Hier.

3. p. q. 86.

3.

§. I.

De venialibus facilius est poenitentia.

H Ujusmodi autem à venialium poenitentia abest necessitas. Fieri enim potest ut quis verè, id est, sufficienter ad ejus remissionem poenitet de uno veniali, & non de alio: de majori & non de minori: & fieri quandoquè potest è converso, dum v. g. uni, non alteri afficitur, metu aut alicujus commodi desiderio; non hoc sed alia à quibus hæc absunt, paratus est deserere. Displicet subindè & ipse numerus, ut quamvis singulorum displicentiam à se non obtineat, simpliciter tamen improbet, se toties in hoc genere excessisse. Adde nunc majorem enormitatem, turpitudinem, aliasquè circumstantias, ob quas sæpenumerò unum, & non aliud ab affectu excluditur. Insuper omnia & singula graviora delicta cavere sit nobis Dei gratià possibile: *Sicut enim*, ait quidam Veterum, *Ser. 56. de sine minutis peccatis nullus unquam aut fuit aut temp. Aug. esse poterit: ita sine capitalibus criminibus, dominante & auxiliante Deo, omnimodis esse possumus & debemus. Propter quod ad mortaliū poenitentiam, satis non est, eorum vo-*
lun-

luntatem deponere, nisi etiam quis statuat ab iis omnibus continere; ac per hoc & ea media, quibus ad hoc efficiendum illi opus esse prudenter judicatur, velit assumere. Tametsi enim morbum oderit æger, eumquæ abesse optet ac sanitatem adipisci; non tamen absolutâ id vult voluntate, si remedia ad excludendum morbum, ac sanitatem comparandam necessaria detrectet subire. Sic sunt nonnulli, quibus displicet sua infirmitas, quâ se vident ad consueta sine cessatione relabi, displicent illis relapsus, à quibus se vellent continere; sed tamen id adhuc simpliciter non volunt, ac per hoc non debitè poenitent, si ad superandam infirmitatem, & præcavendum recidivum necessariò vitanda aut adhibenda vitare renuant aut adhibere. Ex quo elucet quàm meritò à S. Carolo Confessariis dictum sit: *Fam verò non solùm absolvere eos non possunt, qui peccato mortali valedicere constanter non decernunt, sed nec illos etiam, qui quamvis asserant peccatum se velle deserere, tamen unà dicunt, videri sibi non se commercium illius esse relicturos, nisi ea velint remedia apponere, sine quibus Confessarius judicat ad vomitum redituros.*

*Instruct.
Past. p. 2. c.
c. 15.*

pœ-
fieri
ien-
uno
ci &
po-
al-
nodi
hæc
licet
fin-
neat,
es in
ajo-
liaf-
me-
clu-
iora
offi-
um,
it aut
, do-
ossu-
orta-
vo-
lun-

§. II.

Non omnia venialia in hac vita cavere possumus.

ALia est venialium ratio. Hæc omnia cavere optare possumus, sed in ista mortali vita perficere non possumus: propter quod & Sanctissimorum *Ioan. 1. ep. c. 1. v. 8.* vox est: *Si dixerimus, quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est.* Etenim: *In Ps. 118. cont. 3.* *Quoniam tentatio est vita humana super terram, etiamsi à criminibus longè simus, ait D. August. non tamen deest, ubi desideris peccati vel facto, vel dicto, vel cogitatu obediamus, quando adversus majora vigilantibus quedam incautis minuta surrepant.*

§. III.

Venialium citiùs quàm mortalium remissio obtinetur.

EJusmodi quidem minores defectus etiam in particulari longè difficilius plerumque quàm majora & graviora delicta vitamus, ac per hoc facilius quoque est, hæc quàm illa absolutè cavenda proponere. Et tamen ut *S. Bonaventura, & vera* *Brevil. p. 3. c. 8.* *asserit doctrina, citiùs est venialium quàm mortalium veniam obtineri: ex quo*

quo

quo discimus, non æquè perfecto utrobique opus esse abstinendi proposito. Discrimen hoc inter mortalia & venialia Justorum delicta notavit S. August. *De 10.*
 Dum dixit: Ne putetis, Fratres, quia facienda *chordis cap.*
 sunt quotidie adulteria, & eleemosynis quoti- *II.*
 dianis mundanda sunt: ad illa majora scelera non
 sufficiunt quotidianæ eleemosynæ, ut ea mundent.
 Aliud est ubi mutes vitam, aliud est ubi toleres
 vitam. Illa mutanda est: si mæchus eras, noli
 esse mæchus: si fornicator eras, noli fornicari:
 si homicida, noli homicida esse: si ibas ad ma-
 thematicum, & ad cæteras pestes sacrilegas,
 jam desine. Arbitraris hæc, nisi fieri desinant,
 quotidianis eleemosynis posse mundari? Illa dico
 quotidiana peccata, quæ aut linguâ facile com-
 mittuntur, ut est verbum durum, aut cum la-
 bitur aliquis in risum immoderatum, aut in
 hujusmodi nugas quotidianas. In ipsis concessis
 peccata sunt: cum ipsa uxore si exceditur concum-
 bendi modus procreandis liberis debitus, jam pec-
 catum est: in ipsis alimentis, quæ utique con-
 cessa sunt, si fortè excedis modum, & ampliùs
 accipis, quàm necesse est, peccas. Quotidiana
 sunt ista quæ dico, sed tamen peccata sunt, &
 non sunt levia, quia plura talia peccata dicimus,
 Fratres, quotidianis eleemosynis posse mundari:
 Non tamen sine debita ab eis conversio-
 ne. Nam exclusivè accipiendum est,
 quod

Serm. 34. de divers. c. 12. quod idem S. Doctor alibi de his minoribus potissimum differens ait : *Omnia ergò præterita conversis (nonnisi conversis) dimittuntur.*

Serm. de trip. Mis. Augustinum secutus est Bernardus. *In his, ait, à quibus abstinere non possumus, dum gestamus corpus peccati, ad salutem sufficere potest penitentia quotidiana. At in gravioribus quidem, & quæ peccata ad mortem sunt, opus est non solum penitentiâ, verum etiam continentia. Itaque, consolando ait alibi, Iudâ & Jerusalem, nolite timere, si perfectionem, quam desideratis, nondum potestis adipisci; sed quod minus habet imperfectio conversationis suppleat humilitas confessionis, & imperfectum vestrum videbunt oculi Dei. Propterea enim mandata sua mandavit custodiri nimis, ut videntes imperfectionem nostram deficere, & non posse implere quod debet, fugiamus ad misericordiam & dicamus: Quoniam melior est misericordia tua super vitas; & qui non possumus in vestitu innocentia, seu justitia, appareamus vestiti confessione.*

Introdutionis ad vitam devotam lib. 2. c. 19. Hæc ad solamen eorum qui circa venialium confessionem nimiam sollicitudine anguntur: & ex adverso qui sic nimiam incuriam laborant, cogitent hæc duo monita Salesii: habe semper veram displicentiam de peccatis, quæ confiteberis quantumvis parva sint, cum firma resolutione de-

inceps

inceps emendandi te: abusus est confiteri aliquod peccatum cujuscumque generis illud sit five mortale, five veniale absque eo quod velit se ab eo purgare. Hæc ille.

§. IV.

Pro quorundam venialium pœnitentia impetrandâ, laborum & precum instantiâ opus est.

ITaque à venialium ad mortaliū pœnitentiam non debita fit ratiocinatio, neque ex illius facilitate huic difficultati præscribitur. Addo nunc & ipsam venialium pœnitentiam labore & precum instantiâ haud rarò debere obtineri. Etenim si quis (ut sunt plerique) venialibus quibusdam affectibus sit implicitus, potest quidem his affectibus nondum exclusis sufficientem de aliis pœnitentiam agere, attamen ut & ipsis affectibus renuntiet, ut oportet, ac debitè ab iis resurgat, multo ei opus est studio, multâ prece, multumque repetitâ. Noverunt hoc qui attentant, frequenter velle adjacet eis, sed tamen non inveniunt & facere, nisi petendo, quærendo, pulsando, à quo habent desiderium, impetrent & effectum. A quo si ad mortalia argumentari licet, adversus Appendicem est concludendum.

G

Sj

Si enim hoc modo à suis vitiis minoribus
justo sit resurgendum , quid mirum , si &
impio peccatori , ut à consuetis suis mor-
tiferis delectationibus amorem removeat
atque de iis simul omnibus , ut oportet ,
pœniteat , pii laboris atque orationis in-
incumbat necessitas?

C A P U T I X.

*Vtrum aequè facile ad pœnitentiam convertatur is
qui sæpè relabatur , atque inveteratam morta-
liter peccandi habet consuetudinem , ac ille ,
qui semel dumtaxat est lapsus ?*

DIxerat cap. 12. Manu ductio ,
sæpiùs recidivos non sic facile ac
illum qui semel dumtaxat lapsus
est , absolvendos , quòd illorum præ isto
difficilior sit conversio. Ad hoc Appen-
dix : *Concedo* , inquit num. 271. *loquendo de*
totali conversione , nego de inchoata. Inchoa-
tam intelligit , quæ ad Sacramenti susce-
ptionem justitiamque sufficiat , quam
proinde eadem facilitate vult ab utrisque
comparari.

Verùm non hoc sentit , cujus hîc vi-
deri vult inniti auctoritate , S. Gregorius.
L. 4. mo. c. 27. Etenim *lib. 4. moral. 27.* quatuor ponit
mo-

mo-